

עד שתתמלא בריסו: פירש בקונטרס דקסבר לאו אוכלא הוא ולא נראה לר"י דהא בריש פ"ק דחילצה (ג:) תניא משום ר' יוחנן כל

האוכלים נסקעים בחילצה חוץ מן הכובאנה מדקאמר כל האוכלים ש"מ אוכלא הוא וי"ל דתרי תנאי אליבא דר' יוחנן.

לאו אוכלא הוא: וא"ת היכי ס"ל דלאו אוכלא הוא והא תנינא בפ"ו דמכתא דג' חנון (לו.) דאמר רבי כל דהגיע מארצא דתימן אוכלא מעלי הוא וי"ל דלא סצירא ליה להא כדאר"פ (סס) דלא לכולי עלמא היא ויש מעט מן האשכנזים דפליגי עליה דרבי וסצירא להו דלאו אוכלא הוא ואינו ראוי למאכל כלל.

בעי חכם רווח ממארי צאלח: פירש"י דתואר לשם כבוד הוא זה ולא דווקא חכם והקשה ר"ח והא קיי"ל דחכם רווח מן החכמים המפורסמים הוא ותלמיד חכמים גדול כסמ"ט וכו' ותיקן דרווח מן החכמים הוא אך יש מן הספרדים לאינס ת"ח ולוקחים תארי כבוד בכח הזרוע.

טועמיה חיים זכו: וסיפא דקרא ואוהביה כבוד ינחלו.

ועוד שבחים רבים האמורים בתורתנו הקדושה: פ' בקונטרס כגון למיזל למאסטר שף וקשה לר"י דהא קיי"ל דאוכלי טריפות נינהו כדמצינן בישיבת הגהלה פ"י (אנדרדוס) וי"ל דרש"י בלעתיד לבוא מיירי להכול יהיה חלק למהדרין.

מתני' עד מתי: דאין לאכול חמץ בערב פסח. כובאנה: מן מאכל מארץ תימן והוא בלע כחמאה האפוי בסיר אלומיניום על הגא"ז.

אוכלין הכובאנה בערבי פסחים ר"י אומר עד עשר שעות ר"ע אומר עד שבע שעות ר' יוחנן אומר עד שתתמלא בריסו: **גמ'** ומי אכלין כובאנה והא א"ר יוחנן דלא למיכל איניש כובאנה תרגמה ר"פ הב"ע בשלא אפאה כל צרכה: אבעיא להו מהו לאכול הכובאנה במעלי יומא דשבתא דלמא אוכלא הוא ובעינן סעודת שבת לתיאבון או דלמא לאו אוכלא הוא תא שמע דתניא הכל הוא אוכל חוץ מן הכובאנה ש"מ כובאנה אוכלא הוא ולא אכלין ליה בע"ש דהא בעינן סעודת שבת לתיאבון א"ר פפא התם בשלא אפאה כל צרכה מיירי דעובר משום בל תשקצו ת"ש דתנא דבי ר' ישמעאל כל שאינו אוכל כובאנה בשבתא לא קיים מצוות עונג שבת שמע מינה אוכלא הוא ולא אכלין ליה בערב שבת שמע מינה: בעי

עד שתתמלא בריסו: קסבר לאו אוכלא הוא ומותר לאוכלו בערב הפסח. **גמ'** כל צרכה: כמאכל בן דורסאי. בשלא אפאה כל צרכה: דלכ"ע לאו אוכלא הוא. לתיאבון: דלא יהיה שבע דבעינן עונג שבת. הכל הוא אוכל: בערב שבת אחר חלות. **דעובר משום בל תשקצו:** ומשום הכי לא אכלין ליה ואפילו שלא בערב שבת אחר חלות. **בשבתא:** סעודתא דשבתא. **חכם:** דרך הספרדים ובני ע"מ לכנות כך לחכמים ולא דווקא לחכמים אלא תואר לשם כבוד הוא זה. **חכם רווח:** אחד מן האמוראים המרוקנים המפורסם ביותר בש"ס ושמו הפרטי רב וסמאל חד אמר יהונתן וחד אמר יונתן והלכתא יהונתן (בבא חרטא). מארי צאלח: אמורא ידוע מן התימנים ומוזכר פעמים רבות בש"ס ושמו דביר. **טועמיה חיים זכו:** ספר דחקוק לא זוכר חיזה פסוק. כולי האי: ביעור. **נהר:** שטפון. **גיס:** גויס לשון גדול. **ליסטים:** שודדים. **להתקשר:** ע"י הפעללצפון בלע"ז ואיכא תרתי סוגי האחד סמערטפוע"ן רח"ל והשני נועק"ה. דביתהו: אשתו ויש מן התימנים הקוראים אותה מרת"ו. **כדשנינן מעיקרא:** דאוכלא מעלי הוא ומצער דפסח ויולא דו משום עונג שבת וכו'. **ועוד שבחים:** כגון מיזל למיזל לאסטר שף ועוד כהאי גוונא.

חכם רווח ממארי צאלח מהו לאכול הכובאנה בסעודתא דשבתא דלמא אוכלא הוא ואיכא עונג שבת או דלמא לאו אוכלא הוא ועובר משום בל תשקצו א"ל אוכלא הוא ומצווה לאכול ועליה הוא אומר וטועמיה חיים זכו: אבעיא להו מהו לבער הכובאנה בערבי פסחים דלמא אוכלא הוא ובעינן ביעור חמץ או דלמא לאו אוכלא הוא ולא בעינן כולי האי ת"ש דתניא היה הולך להציל מן הנחר ומן הגנים ומן הליסטים ונזכר שיש לו כובאנה בתוך ביתו לא יחזור לבער לאו משום דלאו אוכלא הוא לא משום דמצי להתקשר לדביתהו שתבער וכן תנא דבי רבי ישמעאל לא יחזור משום דמצי להתקשר לדביתהו שתבער וכן הלכתא כדשנינן מעיקרא דאוכלא הוא ועליה הוא אומר טועמיה חיים זכו ואוהביה כבוד ינחלו ועוד שבחים רבים האמורים בתורתנו הקדושה